

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: Η Ανάσταση δεν είναι ιδεολογία

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

«Η Ανάσταση του Χριστού δεν μπορεί να εξαντλείται σε κάποιες πασχαλινές ευχές με αόριστο περιεχόμενο και ξύλινη γλώσσα. Η Ανάσταση είναι μυστήριο και υποστασιάζεται σε ένα πρόσωπο: «Εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή» μας λέει ο Χριστός και μας καλεί σ' έναν αγώνα πίστεως που γεννά την αθανασία: «ο πιστεύων εις εμέ, καν αποθάνη, ζήσεται»» αναφέρει με αφορμή το Πάσχα 2022, **ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος**, μέσω του μηνύματός του, το οποίο αναγνώσθηκε κατά την Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στους ιερούς ναούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. **Σημειώνει, επίσης, ότι «η Ανάσταση δεν είναι ιδεολογία, είναι σχέση. Δεν την υφίστασαι, την επιλέγεις και την ζεις μέσα από την απόλυτη εμπιστοσύνη και την αγάπη».**

Ο Αρχιεπίσκοπος τέλεσε την ακολουθία της Αναστάσεως, τον Όρθρο και την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών συμπαραστατούμενος από τους

Επισκόπους Ευρίπου κ. Χρυσόστομο και Ωρεών κ. Φιλόθεο, Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, ενώ παρέστησαν εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, Αρχηγοί Κομμάτων, των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αρκετοί πιστοί.

Το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου για το Πάσχα 2022 ανέγνωσε ο Πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής, Αρχιμανδρίτης Βαρνάβας Θεοχάρης.

Ακολουθεί ολόκληρο το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου:

ΜΗΝΥΜΑ ΠΑΣΧΑ 2022

Αδελφοί μου και τέκνα μου εν Κυρίω αγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Δεν υπάρχει κανένα εκπληκτικότερο άκουσμα. Δεν υπάρχει κανένα ουσιαστικότερο άγγελμα από αυτή την ομολογία: Ο «Χριστός ανέστη» και νίκησε τον θάνατο. Ο «Χριστός ανέστη» για να μην ξαναπεθάνει ποτέ και με τον θάνατό Του και την Ανάστασή Του εχαρίσατο «τοις εν τοις μνήμασι ζωήν» .

Ανασταίνεται ο Χριστός και ανασταίνει μαζί Του όλους εμάς. Μας αφέλκει από τα βάθη του Άδη και μας χαρίζει την προοπτική και την ελπίδα της ζωής «του μέλλοντος αιώνας», της Βασιλείας Του της αιώνιας και αληθινής. Γι' αυτό και την άγια Νύκτα της Αναστάσεως ανατέλλει η λαμπρή και χαρμόσυνη Ημέρα της αιωνιότητος και όλος ο κόσμος πλημμυρίζει από το ανέσπερο Φως της: «Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια».

Αυτές τις πρώτες ώρες μετά την Ανάσταση, το πένθος και ο θρήνος μοιάζουν να εγκαταλείπουν τη ζωή των ανθρώπων. Δεν θα περάσουν όμως πολλές ημέρες από αυτό το ιερό πανηγύρι και η τραγικότητα της καθημερινότητας θα μας οδηγήσει στη διαπίστωση ότι ο πόνος και το πένθος δεν παύουν να συνοδεύουν τα βήματά μας στον παρόντα κόσμο.

Και τότε γεννιούνται εύλογα ερωτήματα: Πως νικήθηκε ο θάνατος; Ποια ζωή μας χάρισε ο Χριστός όταν γύρω μας εξακολουθούν οι άνθρωποι να υποφέρουν, να ασθενούν, να διώκονται; Πως γίνεται να είναι ακόμη υπαρκτή η πραγματικότητα του θανάτου; Ο πόλεμος που ξέσπασε στην ευρωπαϊκή μας γειτονιά καθιστά το ερώτημα πιεστικό. Η πληροφορία και η εικόνα που έρχονται, πλούσια λόγω της τεχνολογίας, αναδεικνύουν τις διαστάσεις του προβλήματος επώδυνα, προκλητικά για τις συνειδήσεις μας. Νοιώθουμε τον πόνο να κορυφώνεται σπαραχτικά. Ο θάνατος φαίνεται να θριαμβεύει.

Την απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα θα την ανακαλύψουμε στη φράση του αναστάσιμου παιάνα της Νίκης: «θανάτω θάνατον πατήσας». Ο Χριστός χρησιμοποιεί κατόπιν ελεύθερης επιλογής τον δικό Του εκούσιο θάνατο και νικά κατά κράτος τον θάνατο για όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και η ζωή που χαρίζει στους «εν τοις μνήμασι» δεν προσφέρεται μέσα σε ιδανικές συνθήκες, που ούτως ή άλλως δεν υπάρχουν στην ιστορία, δεν είναι άσχετη με τα μνήματα, αλλά είναι ζωή που εκπηγάζει από τα μνήματα και συνεχίζεται παράλληλα με την ύπαρξή τους. Αναμετράται καθημερινά με τον θάνατο και τελικά τον υπερβαίνει.

Προ Χριστού οι άνθρωποι προσεγγίζαμε όλα τα γεγονότα και τα φαινόμενα της ζωής υπό τον φόβο και την απειλή του θανάτου. Μετά Χριστόν οι άνθρωποι, εντεταγμένοι στο Πανάγιο Σώμα Του, την Εκκλησία, βλέπουμε όλα τα γεγονότα και τα φαινόμενα του θανάτου υπό το ανέσπερο και Άγιο Φως της Αναστάσεως, της ζωής και της αθανασίας. Ο θάνατος, ο οποίος πριν από την Ανάσταση ήταν ο «έσχατος εχθρός», τώρα πιά καταργείται και εξελίσσεται σε θρίαμβο της αγάπης του Θεού, είσοδο στην αληθινή ζωή.

Αδελφοί μου και παιδιά μου,

Η Ανάσταση του Χριστού δεν μπορεί να εξαντλείται σε κάποιες πασχαλινές ευχές με αόριστο περιεχόμενο και ξύλινη γλώσσα. Η Ανάσταση είναι μυστήριο και υποστασιάζεται σε ένα πρόσωπο: «Εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή» μας λέει ο Χριστός και μας καλεί σ' έναν αγώνα πίστεως που γεννά την αθανασία: «ο πιστεύων εις εμέ, καν αποθάνη, ζήσεται». Η Ανάσταση δεν είναι ιδεολογία, είναι σχέση. Δεν την υφίστασαι, την επιλέγεις και την ζεις μέσα από την απόλυτη εμπιστοσύνη και την αγάπη.

Αυτή η διαπίστωση νοηματοδοτεί τη σημερινή Εορτή και τη μεταβάλλει σε «πανήγυριν πανηγύρεων». Αυτό είναι τελικά το Πάσχα του Κυρίου μας, αυτή και η αποκάλυψη του ύστατου νοήματος και του σκοπού της υπάρξεώς μας.

Σας εύχομαι ολόψυχα έτσι να ζείτε το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού και το ανέσπερο Φως της να καταυγάζει τη ζωή μας.

Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† ο Αθηνών Ιερώνυμος Β΄

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης